

Nr 62.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående tilläggspension åt vissa i statens tjänst anställda personer; given Stockholms slott den 20 januari 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen under punkterna 1:o)—5:o) hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO,
ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler uppkomna frågor om tilläggspension, att utgå å allmänna indragningsstaten, åt i det följande angivna, i statens tjänst anställda personer och anför därvid:

1:o.

F. d. lektorn vid folkskoleseminariet i Uppsala Johan Axel Boman. Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Boman, som är född den 25 juni 1860, tjänstgjort i prästerlig befattning eller såsom lärare under följande tider, nämligen

1 juni—31 december 1894	såsom	pastorsadjunkt i Sundsvall,
1 januari 1895—27 augusti 1899	»	sjömanspastor i Bordeaux,
28 augusti 1899—20 augusti 1900	»	pastorsadjunkt i Sundsvall,
läsåret 1899/1900	»	extra lärare vid Sundsvalls högre allmänna läroverk,
1 juni—31 augusti 1900	»	predikant vid kronohäktet i Sundsvall,
20 januari—20 december 1901, åren 1902 och 1903, 1 april 1904—31 mars 1905 och 1 januari 1918— 30 juni 1925	»	predikant vid straffängelset (länsfängelset) i Uppsala,
vårterminen 1903 och 1 september 1903—30 juni 1925	»	lärare vid folkskoleseminariet i Uppsala med undervis- ningsskyldighet huvudsak- ligen i kristendom (ordina- rie adjunkt 1 maj 1904—31 december 1918 och ordi- narie lektor från och med den 1 januari 1919),
10 juli 1925—30 april 1926	»	vice komminister i Myssjö,
1 maj 1926—31 oktober 1928	»	ordinarie komminister i Mys- sjö.

Genom beslut den 19 mars 1925 har statskontoret förklarat Boman berättigad att från och med månaden näst efter den, vari avgång från lektorsbefattningen efter den 25 juni 1925 uppnådda 65 levnadsår komme att äga rum, under sin återstående livstid åtnjuta avkortad pension, att utgå enligt bestämmelserna i 1907 års civila pensionslag, till belopp av 3,630 kronor för år, motsvarande $\frac{26}{33}$ av det för honom gällande pensionsunderlaget, 4,600 kronor. Därvid har Boman utöver den tid, varunder han tjänstgjort såsom lärare vid allmänt läroverk och folkskoleseminarium, såsom tjänstår tillgodoräknats den tid, varunder han, utan att samtidigt innehava sådan lärarbefattning, uppehållit tjänst såsom predikant vid kronohäktet i Sundsvall och straffängelset (länsfängelset) i Uppsala. Därjämte har av förbiseende i tjänstetiden inräknats även den tid av sju månader, varunder Boman under år 1894 tjänstgjort såsom pastorsadjunkt i Sundsvall. Efter frånräknande av sistnämnda tid utgör, såvitt handlingarna giva vid handen, den tid, Boman författningsenligt ägt tillgodoräkna sig för pension såsom lektor, 25 år 5 månader.

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 3 december 1931 dagtecknad skrift, vilken ingivits till domkapitlet i Härnösand och av domkapitlet med eget utlåtande överlämnats till Kungl. Maj:t, har Boman anhållit att komma i åtnjutande av emeritilön på grund av sin tjänstgöring såsom präst eller, därest detta icke kunde bifallas, att utöver den honom tillerkända avkortade pensionen komma i åtnjutande av tilläggs pension, grundad på tillgodoräknande av tid för prästerlig tjänstgöring.

Statskontoret har anfört i huvudsak följande:

Bomans prästerliga tjänstgöring hade, i den mån den icke redan tillgodoräknats honom vid bestämmande av lektorspensionen, till huvudsaklig del sammanfallit i tiden med hans lärarverksamhet, och denna del kunde givetvis icke ånyo räknas honom till godo för pension i lektorstjänsten. Icke heller syntes den prästerliga tjänstgöring, som han fullgjort efter det han med pension avgått från lektorstjänsten, kunna grundlägga någon tjänstårsberäkning för tillägg till lektorspensionen. Därutöver kunde han emellertid åberopa tjänstgöringen såsom sjömanspastor i Bordeaux under tiden 1 januari 1895—27 augusti 1899. Då denna tjänstgöring, som visserligen enligt vad från skolöverstyrelsen införskaffad utredning gäve vid handen icke utövats under anställning i statstjänst och alltså icke syntes kunna utan vidare tillgodoräknas sökanden såsom tjänstår för pension enligt bestämmelserna i den civila pensionslagen, emellertid finge anses hava varit av allmännyttig beskaffenhet och säkerligen också varit av betydelse för sökandens senare lärarverksamhet, syntes med stöd av vad som under senare åren förekommit i fråga om tilläggs-pension åt läroverkslärare två tredjedelar av denna tjänstetid kunna läggas till grund för beredande av dylik förmån åt sökanden.

Om tilläggs-pension i anledning av förevarande ansökning komme att beredas Boman, syntes i sammanhang därmed rättelse böra vidtagas av den oriktighet, som ägt rum vid bestämmande av den Boman författningsenligt tillkommande pensionen och vilken bestått däri, att Bomans tjänstgöring under 7 månader under år 1894 såsom pastorsadjunkt i Sundsvall tillgodoräknats honom. I enlighet härmed borde sammanlagda tjänstetiden för Boman beräknas till 28 år och tilläggs-pensionen utgöra 280 kronor ($^{29/33} \times 4,600 = 3,630$). I detta liksom i tidigare liknande fall syntes pension och tilläggs-pension böra betraktas såsom en enda pensionsförmån och vederbörande därför berättigas att å sammanlagda beloppet åtnjuta förhöjning enligt kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

Tilläggs-pension hade plägat få åtnjutas från samma tidpunkt, då den författningsenligt grundade pensionen börjat utgå. I nu förevarande fall syntes emellertid knappast lämpligt att låta tilläggs-pensionen få åtnjutas ända från den 1 juli 1925. Sökanden hade ju nämligen under en del av denna mellantid innehaft ordinarie prästerlig beställning. Enligt statskontorets mening borde tilläggs-pensionen i detta fall utgå först från ingången av år 1932 eller alltså från och med månaden näst efter den, då sökandens framställning inkommit till vederbörande myndighet.

Under åberopande av vad sålunda anförts och med avstyrkande av Bomans ansökning, i vad den avser erhållande av emeritilön såsom präst, har statskontoret hemställt, att Boman måtte från och med den 1 januari 1932 komma i åtnjutande av en tilläggs-pension å allmänna indragningsstaten till belopp av 280 kronor årligen, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånen åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

Statskontoret har vid sitt utlåtande fogat från skolöverstyrelsen inhämtat yttrande, däri anförts, att överstyrelsen för sin del gärna såge, att den av Boman gjorda framställningen bifölles på så sätt, att Boman med hänsyn till sin prästerliga tjänstgöring erhöle skäligt tillskott till den honom tillerkända avkortade pensionen.

Kammarkollegiet har avgivit infordrat utlåtande över den av Boman gjorda ansökningen, i vad densamma avser beviljande åt Boman av emeritilön, och därvid hemställt om avslag å ansökningen i denna del.

*Departements-
chefen.*

Efter att i ärendet hava samrått med chefen för ecklesiastikdepartementet finner jag, i likhet med statskontoret och kammarkollegiet, Bomans ansökning om erhållande av emeritilön såsom prästman böra lämnas utan bifall.

Däremot anser jag, att Boman bör på grund av den prästerliga tjänstgöring, som han fullgjort före inträdet i statstjänst, komma i åtnjutande av tillägg å den honom tillerkända avkortade lektorspensionen. Beträffande tilläggs pensionens storlek och tidpunkten, från vilken tilläggs pensionen må utgå, ansluter jag mig till statskontorets förslag.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att f. d. lektorn vid folkskoleseminariet i Uppsala Johan Axel Boman må, räknat från och med den 1 januari 1932, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författningsenligt tillkommande pension — en tilläggs pension å allmänna indragningsstaten till belopp av 280 kronor för år, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånen åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

2:o.

F. d. adjunkten vid högre latinläroverket å Norrmalm i Stockholm Gustaf Livius Anton Stenbäck. Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Stenbäck är född den 14 november 1866;

att han från och med höstterminen 1907 till och med den 9 september 1932, då han erhållit avsked, eller således under 25 år tjänstgjort såsom lärare vid allmänna läroverk, därav såsom ordinarie adjunkt vid högre latinläroverket å Norrmalm i Stockholm från och med den 1 oktober 1911;

att han före inträdet i statstjänst under sammanlagt 6 år utan åtnjutande av tjänstledighet bestritt full tjänstgöring vid statsunderstödda enskilda läroanstalter, nämligen under vårterminen 1901 såsom lärare vid Borlänge samskola, under läsåret 1901/1902 såsom föreståndare för samma skola och under tiden från och med vårterminen 1903 till och med vårterminen 1907 såsom lärare vid Beskowska skolan i Stockholm; samt att han genom beslut av statskontoret den 25 augusti 1932 förklarats berättigad till avkortad pension, att utgå enligt bestämmelserna

i 1907 års civila pensionslag, till årligt belopp av 3,040 kronor, motsvarande efter föreskriven avrundning $\frac{25}{33}$ av det för honom gällande pensionsunderlaget, 4,000 kronor.

Stenbäck har anhållit att utöver den avkortade pension, som sålunda författningsenligt tillkomme honom, komma i åtnjutande av tilläggs-pension på grund av förenämnda tjänstgöring vid statsunderstödda enskilda läroanstalter före inträdet i statstjänst.

Skolöverstyrelsen har anfört, bland annat, följande:

Överstyrelsen ville erinra om att Kungl. Maj:t och riksdagen i vissa tidigare fall bifallit ansökningar av lärare vid statliga undervisningsanstalter att komma i åtnjutande av tilläggs-pension på grund av tjänstgöring vid enskilda statsunderstödda läroanstalter. Så hade 1932 års riksdag beviljat f. d. adjunkten vid västra realskolan i Göteborg C. H. Johansson och 1931 års riksdag beviljat f. d. lektorn vid högre latinläroverket å Norrmalm i Stockholm G. A. S. Göransson tilläggs-pensioner, beräknade för $\frac{2}{3}$ av den tid, under vilken var och en av dem bestritt tjänstgöring vid enskilda läroanstalter, Johansson bland annat vid Borlänge samskola och Göransson vid Beskowska skolan i Stockholm.

Vad nu förevarande ansökan beträffade ville överstyrelsen erinra dels därom, att Borlänge samskola åtnjutit statsunderstöd från och med vårterminen 1901 till och med vårterminen 1914, att den ombildats till kommunal mellanskola från och med höstterminen 1914 under namn av Stora Tuna kommunala mellanskola samt att den numera vore ombildad till en statens samrealskola, dels därom, att Beskowska skolan i Stockholm åtnjutit statsunderstöd alltsedan höstterminen 1890 och varit tillerkänd studentexamensrätt alltsedan vårterminen 1878. Sökandens tjänstgöring vid nämnda två läroanstalter måste således anses hava varit av direkt allmännyttig beskaffenhet och syntes hava varit till stort gagn för hans följande arbete i statens tjänst. Under sådana omständigheter syntes det överstyrelsen med billigheten överensstämmande, att även åt sökanden beviljades tilläggs-pension av statsmedel, beräknad för $\frac{2}{3}$ av den till 6 läsår uppgående tjänstetid, under vilken han bestritt förenämnda tjänstgöring vid statsunderstödda enskilda läroanstalter, eller 4 hela år.

Vid bifall härtill skulle sökandens sammanlagda för statspension beräkneliga tjänstetid uppgå till 29 år och hans årliga pension till $\frac{20}{33} \times 4,000$ kronor eller 3,515 kronor 15 öre och med föreskriven avrundning av pensionsbeloppet uppåt 3,520 kronor. Den tilläggs-pension, som i nu förevarande fall skulle kunna ifrågakomma, syntes alltså, därest den sökanden författningsenligt tillkommande pensionen uppginge till 3,040 kronor, utgöra 480 kronor; och syntes sökanden böra erhålla rätt att å sammanlagda pensionsförmånen åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

Skolöverstyrelsen har sålunda hemställt, att åt Stenbäck måtte utverkas tilläggs-pension å allmänna indragningsstaten till ett belopp av 480 kronor för år samt att å sammanlagda beloppet av Stenbäck's pension och tilläggs-pension måtte få utgå förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

Statskontoret har biträtt skolöverstyrelsens hemställan.

Departements-
chefen.

Under åberopande av vad i ärendet förekommit hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att f. d. adjunkten vid högre latinläroverket å Normalmalm i Stockholm Gustaf Livius Anton Stenbäck må, räknat från och med den 1 oktober 1932, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författningens enligt tillkommande pension — en tilläggs pension å allmänna indragningsstaten till belopp av 480 kronor för år, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånen åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

3:o.

F. d. adjunkten vid samrealskolan i Gudmundrå Hjalmar Emanuel Lundborg. Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Lundborg är född den 23 december 1866;

att han under läsåren 1898/1899 och 1899/1900 var anställd såsom e. o. folkskollärare vid folkskolan för gossar inom Luleå stads församling;

att han under tiden den 1 september 1900—den 4 juli 1909 tjänstgjorde såsom föreståndare för Mönsterås samskola, vilken skola erhöll statsunderstöd från och med höstterminen 1903;

att han den 5 juli 1909 tillträdde befattning såsom rektor och ordinarie lärare vid högre folkskolan i Gudmundrå, vilken befattning han innehade intill dess skolan med ingången av år 1922 ombildades till kommunal mellanskola, då han övergick till motsvarande befattning vid sistnämnda skola;

att Lundborg, sedan beslut fattats om nyssberörda skolas ombildning till en statens samrealskola, utnämndes att från och med den 1 juli 1931 vara adjunkt vid samrealskolan, å vilken befattning han kvarställt intill utgången av juli månad 1932;

att Lundborg, som jämlikt bestämmelserna i 2 § av 1907 års civila pensionslag och mom. 12 i övergångsstadgandena till kap. IV i reglementet för statens pensionsanstalt i pensionshänseende tillhört sistnämnda pensionsanstalt även efter övergången till statstjänst, genom beslut av pensionsanstalten den 19 maj 1932 förklarats berättigad att efter avgången ur tjänst komma i åtnjutande av avkortad tjänstepension med 2,556 kronor 81 öre, motsvarande $\frac{25}{33}$ av hel pensions belopp, 3,375 kronor;

samt att statens pensionsanstalt vid fastställandet av pensionen tillgodoräknat Lundborg den tid av sammanlagt 25 år, varunder han tjänstgjort vid folkskolan för gossar inom Luleå stads församling samt vid högre folkskolan, sedermera kommunala mellanskolan och nuvarande samrealskolan i Gudmundrå, men däremot icke tillgodoräknat honom tjänstgöringen vid Mönsterås samskola.

Lundborg har anhållit att i pensionshänseende få tillgodoräkna förenämnda tjänstgöring vid Mönsterås samskola, i den mån så erfordrades för erhållande av hel pension.

Skolöverstyrelsen har anfört, bland annat, följande:

Skolöverstyrelsen ville erinra därom, att Kungl. Maj:t och riksdagen i tidigare fall på det sätt bifallit liknande ansökningar, att läroverkslärare beviljats tilläggs pensioner, beräknade för $\frac{2}{3}$ av den tid, under vilken vederbörande lärare bestritt full tjänstgöring vid enskild statsunderstödd läroanstalt. Så hade t. ex. 1932 års riksdag beviljat f. d. adjunkten vid samrealskolan i Säffle J. E. Örtqvist på så sätt beräknad tilläggs pension. Vad nu förevarande ansökning beträffade, ville styrelsen framhålla, att Mönsterås samskola erhållit statsunderstöd första gången enligt Kungl. Maj:ts beslut den 21 augusti 1903 från och med höstterminen 1903, samt att läroanstalten ombildats från och med år 1912 till kommunal mellanskola samt från och med den 1 juli 1928 till en statens samrealskola. Lundborgs tjänstgöring vid ifrågakvarande enskilda läroanstalt måste således anses hava varit av direkt allmännyttig beskaffenhet och syntes hava varit till stort gagn för hans följande arbete i statens tjänst.

Under sådana omständigheter syntes det överstyrelsen med billigheten överensstämmande, att även Lundborg beviljades tilläggs pension och att därvid tillgodoräknades honom $\frac{2}{3}$ av den del av hans tjänstetid vid Mönsterås samskola, under vilken sagda skola åtnjutit statsunderstöd, eller läsåren 1903—1909, d. v. s. $\frac{2}{3} \times 6$ år eller 4 år.

Vid bifall härtill skulle Lundborgs sammanlagda för pension beräknliga tjänstetid uppgå till 29 år och, om i övrigt det av pensionsanstalten använda beräkningssättet för det redan beviljade pensionsbeloppet tillämpades, hans årliga pension uppgå till $\frac{29}{33} \times 3,375$ kronor eller 2,965 kronor 91 öre. Den tilläggs pension, som i nu förevarande fall skulle kunna ifrågakomma, syntes alltså, när den sökanden jämlikt reglementet för statens pensionsanstalt tillkommande pensionen uppginge till 2,556 kronor 81 öre, utgöra 409 kronor 10 öre eller i avrundat belopp 410 kronor; och syntes, i överensstämmelse med Kungl. Maj:ts och riksdagens förenämnda beslut rörande tilläggs pension till f. d. adjunkten Örtqvist, Lundborg böra erhålla rätt att å sammanlagda pensionsförmånen åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

På grund av vad sålunda anförts har skolöverstyrelsen tillstyrkt, att Lundborg måtte tillerkännas tilläggs pension å allmänna indragningsstaten till ett belopp av 410 kronor för år, samt att å sammanlagda beloppet av Lundborgs pension och tilläggs pension måtte få utgå förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

Statskontoret har biträtt skolöverstyrelsens förslag.

Statens pensionsanstalt har förklarat sig icke hava något att erinra mot att tilläggs pension utverkades åt Lundborg i enlighet med av skolöverstyrelsen angivna grunder.

Departements-
chefen.

Jag finner mig böra tillstyrka, att tilläggs pension beredes Lundborg enligt av ämbetsverken angivna beräkningsgrunder, och hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att f. d. adjunkten vid samrealskolan i Gudmundrå Hjalmar Emanuel Lundborg må, räknat från och med den 1 augusti 1932, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författningsenligt tillkommande pension — en tilläggs pension å allmänna in-
dragningsstaten till belopp av 410 kronor för år, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånen åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

4:o.

F. d. första lärarinnan vid samrealskolan i Vadstena Augusta Maria Lybeck. Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Augusta Maria Lybeck är född den 11 mars 1872;

att hon alltifrån höstterminen 1905 intill utgången av augusti 1932, då hon avgått ur tjänst, eller således under 27 år tjänstgjort vid allmänna läroverk, däraf från och med höstterminen 1911 såsom första lärarinna vid samrealskolan i Vadstena;

att hon före inträdet i statstjänst under sammanlagt 8 år utan åtnjutande av tjänstledighet bestritt full tjänstgöring vid statsunderstödd enskild läroanstalt, nämligen såsom ämneslärarinna vid Sala elementarläroverk för flickor under läsåret 1894/1895 och under läsåren 1896/1897—1902/1903;

att statskontoret genom beslut den 27 augusti 1932 tillerkänt Lybeck avkortad pension, att utgå enligt bestämmelserna i 1907 års civila pensionslag, till årligt belopp av 2,430 kronor, motsvarande $\frac{27}{30}$ av det för henne gällande pensionsunderlaget, 2,700 kronor;

samt att Lybeck från pensionsinrättningen för lärarinnor vid Sveriges högre skolor för kvinnlig ungdom åtnjuter en pension av 200 kronor för år.

Augusta Maria Lybeck har anhållit att utöver henne författningsenligt tillkommande avkortad pension komma i åtnjutande av tilläggs pension på grund av tjänstgöringen vid Sala elementarläroverk för flickor.

Skolöverstyrelsen har anfört i huvudsak följande:

Kungl. Maj:t och riksdagen hade i vissa tidigare fall bifallit liknande ansökningar. Så hade 1932 års riksdag beviljat f. d. första lärarinnan vid samrealskolan i Trälleborg Elin Sofia Hallengren tilläggs pension, beräknad för $\frac{2}{3}$ av den tid, under vilken hon bestritt tjänstgöring vid statsunderstödda enskilda läroanstalter. Vad den föreliggande ansökningen beträffade, ville överstyrelsen erinra därom, att Sala elementarläroverk

för flickor åtnjutit statsunderstöd från och med vårterminen 1891 och allt intill dess att skolan med utgången av vårterminen 1908 upphört på grund därav att statssamskola upprättats i staden. Sökandens ifrågasvarande tjänstgöring vid denna skola måste således anses hava varit av direkt allmännyttig beskaffenhet och syntes hava varit till stort gagn för hennes följande arbete i statens tjänst. Under sådana omständigheter syntes det överstyrelsen med billigheten överensstämmande, att även åt sökanden beviljades tilläggspension av statsmedel.

I överensstämmelse med riksdagens nyssnämnda beslut angående f. d. första lärarinnan Hallengren syntes sökanden för tilläggspension kunna tillgodoräknas intill $\frac{2}{3}$ av den till 8 läsår uppgående tid, under vilken sökanden tjänstgjort vid Sala elementarläroverk för flickor, eller 5 hela år. Under sådan förutsättning skulle sökandens sammanlagda för statspension beräkneliga tjänstetid uppgå till mer än 30 år och sökanden böra komma i åtnjutande av pension, motsvarande det för henne gällande pensionsunderlaget, 2,700 kronor. Den tilläggspension, som skulle kunna ifrågakomma, syntes alltså, därest den sökanden författningens enligt tillkommande pensionen uppginge till 2,430 kronor, utgöra 270 kronor. Av handlingarna framginge emellertid, att sökanden från pensionsinrättningen för lärarinnor vid Sveriges högre skolor för kvinnlig ungdom åtnjöt en pension av 200 kronor årligen. Därest en tilläggspension av nyss angivna storlek beviljades henne, skulle således sammanlagda beloppet av tilläggspensionen, den henne författningens enligt tillkommande pensionen samt hennes pension från nämnda pensionsinrättning komma att överstiga nyss angivna pensionsunderlag, 2,700 kronor. På grund härav borde i överensstämmelse med riksdagens tidigare beslut i liknande ärenden, t. ex. 1931 års riksdags beslut rörande lärarinnorna Högdahl och Sondén, förenämnda belopp av 270 kronor minskas med 200 kronor. Under sådan förutsättning uppginge den tilläggspension, som syntes böra beviljas sökanden, till ett belopp av 70 kronor. Däremot syntes, i enlighet med riksdagens förenämnda beslut rörande lärarinnorna Hallengren, Högdahl och Sondén, pensionsförhöjning enligt kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) och dyrtidstillägg för sökanden böra beräknas på ett sammanlagt pensionsbelopp av 2,700 kronor.

På grund av vad sålunda anförts har skolöverstyrelsen hemställt, att åt Lybeck måtte utverkas tilläggspension å allmänna indragningsstaten till belopp av 70 kronor samt att pensionsförhöjning enligt kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) och dyrtidstillägg måtte för henne beräknas å ett sammanlagt pensionsbelopp av 2,700 kronor.

Statskontoret har anslutit sig till skolöverstyrelsens hemställan.

Under åberopande av vad i ärendet förekommit hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, *Departements-
chefen.*

dels att f. d. första lärarinnan vid samrealskolan i Vadstena Augusta Maria Lybeck må, räknat från och med den 1 september 1932, under sin återstående livstid uppbära — utöver henne författningens enligt tillkommande pension — en tilläggspension å allmänna indragningsstaten till belopp av 70 kronor för år,

dels ock att pensionsförhöjning enligt kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) och dyrtidstillägg för Augusta Maria Lybeck må beräknas å ett sammanlagt belopp av 2,700 kronor.

5:o.

F. d. folkskolinspektören Ola Thrulsson Huldén. Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Huldén är född den 27 september 1867;

att han under åren 1915 och 1916 innehade förordnande såsom folkskolinspektör i Skånes norra inspektionsområde samt den 10 november 1916 konstituerades och förordnades att från och med den 1 januari 1917 vara folkskolinspektör i samma inspektionsområde, vilket konstitutorial av Kungl. Maj:t den 10 oktober 1919 förklarades skola från och med den 1 januari 1920 avse Nordskånes östra inspektionsområde;

att han vid avgången från folkskolinspektörsbefattningen den 27 september 1932 således innehåft statstjänst i 17 år 8 månader 27 dagar;

att han före inträdet i statstjänst under sammanlagt mer än 26 år tjänstgjorde såsom lärare vid folkskola, nämligen såsom vikarierande folkskol-lärare i Simris församling under en månad år 1888 och i Örkeneds församling höstterminen samma år, såsom e. o. folkskollärare vid Kristianstads folkskolor år 1889 samt såsom ordinarie lärare vid sistnämnda skolor åren 1890—1914, varjämte han under åren 1911—1914 innehade förordnande såsom kommunal folkskolinspektör i Kristianstad;

samt att statskontoret genom beslut den 21 juli 1932 förklarat Huldén berättigad att från och med månaden näst efter den, vari avgång från tjänsten komme att äga rum, åtnjuta avkortad pension, att utgå enligt bestämmelserna i 1907 års civila pensionslag, till årligt belopp av 2,930 kronor, motsvarande $\frac{17}{25}$ av det för Huldén gällande pensionsunderlaget, 4,300 kronor.

Huldén har anhållit att komma i åtnjutande av tilläggspension till sådant belopp, att hans sammanlagda pensionsförmåner komme att motsvara hel pension för folkskolinspektör.

Skolöverstyrelsen har i ärendet anfört följande:

Överstyrelsen ville erinra därom, att 1930, 1931 och 1932 års riksdagar med bifall till av Kungl. Maj:t gjorda framställningar beviljat folkskolinspektörerna E. E. Svänsson, N. J. Jonsson, K. B. Kjellmark och D. H. Lindén tilläggspensioner, grundade på tillgodoräknande av $\frac{2}{3}$ av viss tjänstgöring utom statens tjänst.

Vad nu förevarande ärende beträffade tillstyrkte överstyrelsen, att Huldén finge för erhållande av pension såsom folkskolinspektör tillgodoräknas $\frac{2}{3}$ av tjänstgöringen såsom folkskollärare, vilken tjänstgöring måste anses hava varit av direkt allmännyttig beskaffenhet och till särskilt **gagn** för hans verksamhet såsom folkskolinspektör. Vid bifall härtill komme

den för pension beräkneliga tjänstetiden att för Huldén överstiga den för hel pension erforderliga eller 25 tjänstår, och syntes Huldéns pensionsförmåner följaktligen böra uppbringas till samma belopp som hel pension för folkskolinspektör.

Under åberopande av vad sålunda anförts har skolöverstyrelsen hemställt, att Huldén måtte tillerkännas tilläggs pension å allmänna indragningsstaten med belopp, motsvarande skillnaden mellan hel pension för folkskolinspektör, 4,300 kronor, och den honom tillerkända avkortade pensionen, 2,930 kronor, eller 1,370 kronor, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånen åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

Statskontoret har biträtt skolöverstyrelsens förslag.

I anslutning till vad myndigheterna föreslagit hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, *Departements-
chefen.*

att f. d. folkskolinspektören Ola Thrulsson Huldén må, räknat från och med den 1 oktober 1932, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författningen enligt tillkommande pension — en tilläggs pension å allmänna indragningsstaten till belopp av 1,370 kronor för år, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånen åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

Vad departementschefen ovan under punkterna 1:o—5:o) hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, bifaller Hans Maj:t Konungen samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

P. J. Arrhenius.